

Fra de gode gamle dage:

DET VAR LIDT MORSOMMERE DENGANG

Vi syntes, det skulle være en dame, der denne gang fortalte træk fra gamle dage. Det blev fru Edith Olsen, der i mange år har været på fabrikken i Jenagade, og som her lader minderne passere revy.

Det blev til en formiddagssamtale. Det passede bedst ind i programmet for fru Edith Olsen, der som reserve må være klar til at træde ind, hvor det kræves i den omfattende kanalvælgerproduktion, som kører på anden- og trediesalen i den store grå fabriksbygning i Jenagade.

Vi studsede over ordet reserve, for vi var klar over, at det var en dygtig dame, vi sad overfor. Ikke alene rent fagligt, men også menneskeligt. Det viser sig dog, at der skal lægges noget positivt i betegnelsen. Det er væsentligt, at der er en stab af dygtige damer, som kan gå ind i produktionen på de mest forskelligartede og ofte vanskelige pladser, når sygdom og andre forhold bevirker, at en stol står tom.

Et indtryk af kvalitet

– Det var i maj 1937, jeg fik lyst til at prøve herude, begynder Edith Olsen at fortælle. Og mit første arbejde fik jeg i afdelingen, hvor kabinetter til radio monteredes. Nogen tid efter kom jeg til radioindkasningen, og i 1940 flyttede jeg op på tredje sal, hvor jeg vikled spoler og lavede trimmere. Allerede den gang havde jeg et indtryk af, at de produkter, vi fremstillede, var meget kvalitetsbetonede, og det er en fornemmelse, jeg stadig har, nu hvor det er de mere komplicerede kanalvælgere, der kører på båndet.

Efter i nogle år at have passet hjemmet kom Edith Olsen i 1954 tilbage til Philips, og hun siger ganske åbent, at det havde været et savn at undvære arbejdet i de mellemliggende år. Det begyndte da i anden omgang med natarbejde i lampefabrikken, men nu er fruhen altså reserve i kanalvælgerproduktionen.

(fortsættes side 2)

Fru Edith Olsen (til venstre) instruerer Marianne Dahl i en detalje i kanalvælgerproduktionen.

PHILIPS SMUKT PLACERET VED VINTEROLYMPIADEN

Vinter-olympiadens vartegn.

Philips deltager også i vinter-olympiaden i Grenoble i Frankrig. I perioden fra 6.-18. februar vil ca. 4000 idrætsfolk kæmpe om guld. Alle deltagerne får af Philips foræret en Philishave 3 – eller et Philips Beauty Set, hvad damerne nok vil foretrække. På dette felt vil Philips sikkert score mange points. Der er tillige tænkt på sportsfolkenes velfindende. Massørerne, der følger med de nationale hold, modtager en Infraphil, som kan være med til at holde deltagerne i topform. Desuden er der leveret udstyr for ca. 3 mill. kroner til en bestrålingsklinik i den olympiske landsby.

TV både i sort/hvid og farver

TV-udstyret er også installeret af Philips, og ialt 14 Plumbicon-kameraer vil dække åbningssceremonien den 6. februar, der bliver transmitteret i farver via satellit til store dele af verden.

Herhjemme TV-transmitteres olympiaden i stor udstrækning, og hører De til de heldige, der kan se farve-TV, bliver der mulighed for at sidde foran skærmen i ca. 60 timer og se det hele i farver – ikke blot fra Tyskland og Sverige, men også fra Danmarks Radio. (Naturligvis kan det hele også ses i sort/hvid.)

LYD OG LYS TIL OLYMPISKE LEGE

Den mexikanske Philips organisation skal forud for sommerolympiaden levere lydudstyr til de fire største idrætsanlæg i Mexico.

Foruden højtaleranlæg omfatter ordren et system til intern kommunikation.

Også vore lampefolk får travlt. De skal opsætte et lysanlæg på det største stadion i Mexico City.

SÆTTERNISSENS NYTÅRSGAVER

„Philiskopet“'s lille nytårsspøg med sætternissen, der havde haft travlt, fik mange læsere til at sende løsningen til redaktionen.

De heldige vindere af gavekortene blev: B. H. Klausen, Industriafdelingen, (100 kr.), K. Hyltoft, Philips Lampe, (50 kr.) samt fru Inger Skouv. Philips Radio, fru A. Prætorius, Sundhedscntret, fru Grethe Rummelhoff, Philips Skole Service, K. Halvorsen, Repax, Paul Kayser, Dansk Røntgen-Teknik, fru Hanne Olsen, PIT, fru Birgit Hansen, MK, og Willy Sachse, Postafdelingen, (hver 25 kr.). Gavekortene er tilsendt.

PHILISKOPET

UDGIVET AF
PHILIPS INDUSTRI OG HANDELS A/S
Prags Boulevard 80, Kbhvn. S
Redigeret af:
Niels Jørgensen (ansvarh.)
og H. Bjerno
Lay-out:
Rud Jeppesen
Bladudvalg:
Erik Broe, Rolf Carlsson, Erik Hornsleth,
Anne Margr. Jeppesen, B. Klemvig,
H. Krebs, Sv. Loft, John Langhoff og Vagn Nyberg.
Næste nummer udkommer
den 22. februar
Stof må være redaktionen i hænde senest
fredag den 2. februar

DET VAR LIDT MORSOMMERE DENGANG

(fortsat fra side 1)

Glad for den personlige kontakt

- Kan De li' det?
- Det kan jeg, og jeg føler det meget mere afvekslende at instruere end at sidde fast på én plads. Når jeg skal oplære de nye damer, føler jeg stor tilfredsstillelse. Den personlige kontakt i det daglige arbejde er af meget stor betydning, når man skal have det rart på en arbejdsplads. Men det var nu alligevel ligesom lidt morsommere i de første år herude. Kammeratskabet mellem os var på en eller anden måde mere intimt. En del af forklaringen ligger vel i, at tiderne har forandret sig. En ting mere synes jeg bør nævnes, nemlig dette, at værkførererne havde mere tid til at snakke med damerne i gamle dage.
- Kan De føle, at årene er gået?
- Ja, jeg kan blot se på værkfører Helmuth Jansen. Han var arbejdsdreng, da jeg begyndte. Og jeg kan også mærke det på lønnen. De 59 kr. om ugen i 1937 kunne vi ikke få så meget for som for de penge, vi tjener i dag.

Til Norge som flidspræmie

- Edith Olsen har uddannet sig, så hun har kunnet leve op til de krav, der blev stillet. Som halvtredsårig afsluttede hun i 1959 prøverne på Arbejdsteknisk Skole på det første 3-årige kursus for kvinder i Danmark, endda med flidspræmie. Belønningen bestod i en otte dages studietur til Norge.
- I nogle år varetog hun tillige sine kollegers interesser som tillidsrepræsentant, og en uddannelse som samarit bør også nævnes. Den omfattede bl. a. fødselshjælp.
- Fik De brug for det?
 - Nej, det gjorde jeg nu ikke, men jeg var glad for uddannelsen og for, at jeg senere kunne hjælpe sådan lidt i det små.

Man blev næsten psykolog af det. Også på det sundhedsmæssige felt har jeg oplevet udviklingen på arbejdspladsen. I gamle dage var førstehjælpen en bære, i dag har vi sundhedscenter med læge, sygeplejerske og fysioterapeuter. Det er nu rart at kunne sige: „Gå så ned til dr. Fischer.“

For ringe ansvarsfølelse i dag

- Hvis jeg skal komme med et lille hjertesuk, der gælder for alle os, der er gamle i

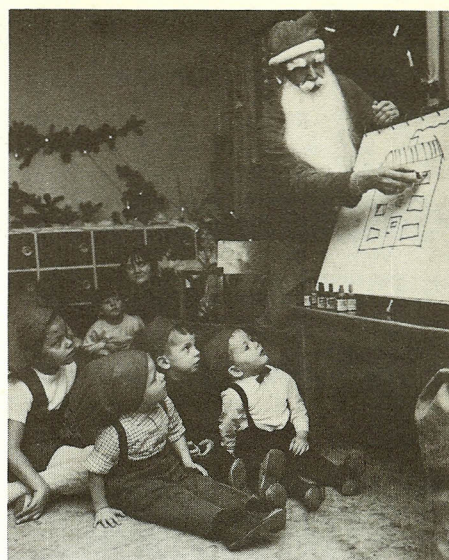
gårde, slutter Edith Olsen vor samtale, må det blive, at der er én ting fra de gode gamle dage, jeg godt kunne tænke mig overført til i dag. Det er ansvarsfølelsen overfor det, vi har med at gøre til daglig. Her i produktionen har vi i de senere måneder alt for tit oplevet, at mange var væk i korte perioder. Jeg tror, at det er med til at belaste humøret og kammeratskabet hefude. Hvis ansvarsfølelsen blev lidt større, ville det daglige samarbejde måske blive næsten lige så morsomt som „dengang“.

ANDESPIL PÅ EMDRUPVEJ: Vore kolleger på Miniwatt festede fredag den 15. december. Årsagen til festen var det årligt tilbagevendende andespil, der fik T. Askerud til at udbrude: „Det var som sædvanlig et dårligt andespil“. Vi gættet på, at der heller ingen and var til ham i år. Vi fotograferede ved kaffen efter middagen, og på dette hyggebillede ser vi (fra venstre) K. Ribe, Børge Andersen, fru Birgitte Christensen, Bernh. Henriksen og fru Birthe Grundtvig. Mon Rolf Carlsson (stående) er ved at bede om den første dans? Henriksens udtryk kunne give én den tanke, at han spekulerer på, hvornår han sidst er blevet fotograferet til „Philiskopet“. Han var som tidligere PPR-formand et af bladets yndlingsmotive. Der var god tilslutning til andespillet. Den blev af festudvalget udregnet til 74,6 %.

TRIBINI OG LISBETH: Personaleforeningerne PAP og PPL havde i fællesskab arrangeret julefest for børnene lørdag den 16. december. Mens forældrene hyggede sig ved kaffen, tog bestyrelserne samt professor og julemand Tribini sig af børnene i restauranten med is og sodavand. På billedet hilser han på Lisbeth Poulsen. Bagefter var der dans om træet, og en af professorens klovn underholdt. Før festen sluttede i „biografen“, oplevede børnene eftermiddagens højdepunkt – de flotte julegaver.

Julemanden tegner og fortæller ... Hvis De nu har børn i børnehaven, så lad være med at læse resten højt, for mange af børnene har troen på, at han kom fra Grønland. I Jenagade er ingen i tvivl, for der findes kun én „rigtig“ julemand – og det er Erik Hornsleth.

BANGE FOR JULEMANDEN?

Sammen med børnehavebørnene og deres lærerinder sad vi en fredag formiddag tæt op under jul i den store stue i børnehaven og ventede. På nissefar, selvfølgelig. Pludselig lød der trin på stentrappen, hårde træsko-tramp. De kom nærmere, og jo nærmere, de nåede trediesalen, des mere spændte blev børnenes ansigter. Havde der været én etage mere, var spændingen vist blevet til uhygge og gråd – men nu kom han, og så blev der sunget „Højt fra træets grønne top“ og alle de andre hyggelige, gamle julesange. Da julemanden bagefter begyndte at tegne og fortælle historier, var der ingen, der var bange mere – og da gaverne blev uddelt, ja da var han den kære gamle julefar. Børnenes rare „onkler“ Johs. Nørgaard og P. E. Jensen fra Ejendomsforvaltningen fik også julegaver. Det var grydelapper med stoftryk.

PENSIONIST SOM NYDER SIT OTIUM

„Philiskopet“ har modtaget en hilsen fra en af vore pensionister. En hilsen, som næsten kan få én til at se hen til den dag, da der er tid til en verdensomsejling. Postkortet er fra Hans Lykke, der var værkfører på Nordisk Glødelampe Industri og før den tid var på lampefabrikken i Jenagade. Kortet er skrevet „i søen“ og lyder: „Det var en oplevelse at besøge Vestindien og se, hvor meget dansk, der er tilbage. På St. Croix står der stadig Kongensgade på gadeskiltene, og uden for generalguvernør von Scholtelens residens står endnu et af de fra Amalienborg kendte skilderhuse. Forleden så jeg i avisen, at Annie Sørensen og Frederick Christensen var blevet gift. Selv om navnene var ægte danske, var de ægte negre.“

Øerne er meget smukke og frodige, og flere steder på bjergskræningerne udenfor byerne ser man Dannebrog og Stars and Stripes vaje side om side.

Nu er vi i søen igen med M/S England og nyder fortsat livet.“

40 RØNTGENMÆND HOLDT AUKTION OVER 13 DAMER

Dansk Røntgen-Teknik's personalefest
på Prags Boulevard

Da personalet forlod Industrigården fredag den 15. december, oplevede de et mærkværdigt skue i hall'en.

Der sad et halvt hundrede festklædte mennesker og hyggede sig med en drink, da en af herrerne besteg receptionsdisken og forkyndte, at han havde fået et brev fra sin bror, Sheik Abdullah, derovre i det fjerne østen. Han havde et harem til salg, og det ville blive bortsolgt her. Tilskuerne ventede spændt på at se, hvad eksotisk der nu ville ske. Det viste sig dog at være en lille spøg, der gik ud på, at de alt for få tilstedeværende damer måtte stille sig til salg for en aften. (Taget under eet var tilslutningen til festen dog god; mere end 80 % af medarbejderne i Dansk Røntgen-Teknik var mødt op.) Her-

To af de tretten damer bøjer sig for to af herrerne. Fra venstre fru Inge Andersen og O. Gulev samt fru Lilly Witschas og P. Grubbe.

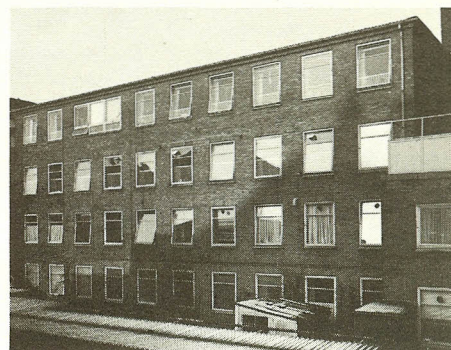
terne var ivrige efter at byde op, men auktionarius, K. Frankær, tillod dog ikke genemsynsprisen at overstige en „femmer“. Efter velkomstdrink og auktion samledes Røntgen-personalet til en hyggelig og udsøgt middag med fisketimbale og oksefilét, som kun fru Kirkegaard kan lave den, og der blev holdt taler, foretaget lodtrækninger, og et fransk frikvarter stod på programmet.

Midt på aftenen spillede Terje Klevens kvartet op til dans, og en halv time før midnat ventede deltagerne spændt på at se, hvad der gemte sig bag programpunktet „Alco-test“. (Det var på det tidspunkt, politiet var i stor aktivitet med spiritusballonerne.) Hvad der lå bag, afsløres bedst af billedet, og vi ved, at alle ballonerne brast, så alle bestod prøven. Ballondansen vandtes efter store anstrengelser af direktør P. Friis og fru Bente Reimich.

Da klokken var blevet et, slog Terje Kleven af for musikken, og mon ikke de tretten damer var trætte, men lykkelige efter en hyggelig aften?

9. APRIL - ET VELFÆRDSBEGREB

I sidste nummer af „Philiskopet“ fandt vi frem til, hvorfor E-bygningen i Jenagade havde fået betegnelsen „Halssskov“. Et nyt spørgsmål dukkede op, da det meddeltes, at blodafgivning skulle foregå i Jenagade mandag den 15. januar - i „9. april“.

9. april - eller „Bygning C“, som den officielt hedder.

Som det så ofte er gået for os, skete det også i slutningen af 40'erne. Produktionen gik sin gang, og pludselig kunne der ikke stoppes mere ind i de bestående rammer - en udvidelse var nødvendig. Ledelsen så sig om efter passende lokaliteter og fik da øje på en bygning, der kunne passe til formålet. Den lå umiddelbart op til fabrikkens grund med facade ud mod Nürnberggade. Formaliteterne blev klaret, og en dag i 1947 tilhørte bygningen Philips - og datoen var den 9. april.

Bygningen fik straks fra overtagelsen sit populære navn, og kun i meget officielt sprog benyttedes det korrekte „Bygning C“. Efter at bygningen en tid havde rummet en del af vor produktion, flyttede laboratoriet ind, og da dét i 1958 rykkede over i den nye Halssskov-bygning, var 9. april frigjort til sit nye og nuværende formål.

Øverst oppe, på 3. sal, holder Philips børnehaven til. Et halvt hundrede unger har her en dejlig tumleplads, mens mor og far er på arbejde.

Nedenunder foregår det lidt mindre voldsomt; det er vuggestuen, der optager hele etagen, og på førstesalen er der også en lejlighed til vuggestuens leder og værelser til nogle af vuggestuens elever.

Stueetagen er mere velkendt. Alle på Jenagade-området vil i hvert fald vide, at her er hjælp at hente. Sundhedscentret med bedriftslæge, sygeplejerske og fysioterapeuter er højt værdsat af alle medarbejdere.

Det er helt hyggeligt, når vi hører datoen 9. april omtalt, da også at kunne sætte den i forbindelse med et velfærdsbegreb.

PHILIPS - EDB

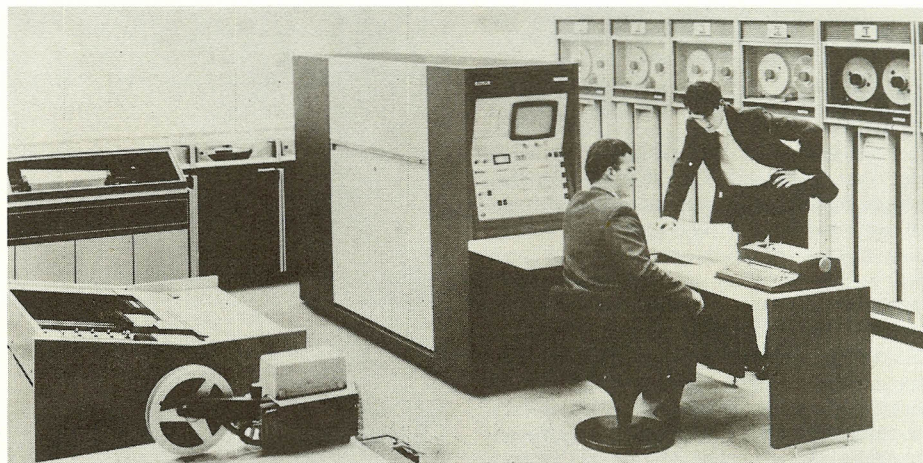
Første serie lanceres i anden halvdel af 1968

Efter nogle års grundige forberedelser går Philips nu ind i EDB-markedet. Det begyndte i 1958, da N. V. Electrologica fremstillede det første virkelige dataanlæg i Holland. Dette selskab er senere overtaget af Philips. På grundlag heraf oprettedes i 1963 en produktgruppe under betegnelsen „Computer Systems“, der fik hovedkontor i Apeldoorn i Holland. I årene derefter arbejdedes videre med udvikling af nye anlæg, og nu i somme-

ren 1968 sker den officielle indvielse på et tidspunkt, hvor mere end 1000 personer er beskæftiget i Apeldoorn.

6000 medarbejdere vil tage mere eller mindre direkte del i salgs- og servicearbejdet i de forskellige lande, hvor Philips-EDB lanceres i anden halvdel af 1968.

Den første serie, der får betegnelsen P-1000, er udviklet med regnskabsvæsen og viden- skab for øje.

En foreløbig udgave af dataanlæg P-1100. Det er den ene af P-1000 seriens 3 modeller, som her er klar til afprøvning på Philips Computer. Industries i Apeldoorn.

K. DITTMER PÅ PENSION

Efter næsten 28 års virke indenfor vort selskab trak kreditchef K. Dittmer, Philips Radio A/S, sig med udgangen af 1967 tilbage for at nyde et velfortjent otium.

Han har bedt „Philiskopet“ bringe denne lille afskedshilsen til venner og kolleger:

Jeg har jo altid hævdet, at det man havde at sige til sine medmennesker, skulle man sige til dem hver dag.

I håb om, at jeg har gennemført dette så nogenlunde, kan jeg nu indskrænke mig til at sige: „Farvel – og tak for alt godt“.

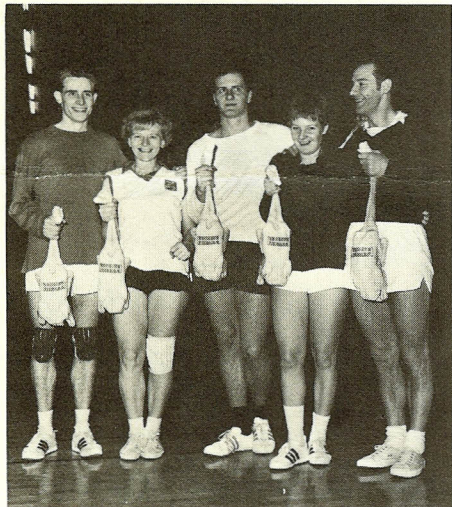
K. Dittmer.

DØDSFALD

Efter kort tids sygdom døde D. O. Dideriksen fredag den 12. januar.

D. O. Dideriksen knyttedes til Philips i 1960 som leder af vort udstillings- og demonstrationslokale i Jernbanegade og fik i 1963 det daglige ansvar for S-lageret. Stiltfærdigt og effektivt løste han sine opgaver, sidst i Dansk Røntgenteknik, hvorfra han skulle have været pensioneret nu til foråret.

Æret være hans minde.

Håndboldafdelingen sluttede et godt år med en hyggelig eftermiddag i Sundby Idrætspark den 16. december. Der var kaffebord og smørrebrød, men forinden havde de tyve deltagere dystet i en julefive-a-side, der blev vundet af hold 2, der her står med belønningen.

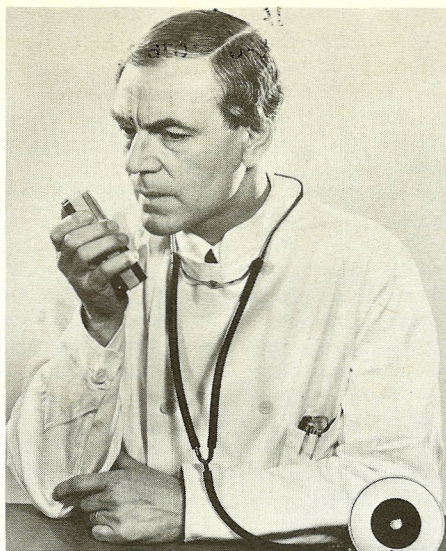
(Fra venstre) Bjørn Steinmetz, Conny Tøttrup, Sten Bendixen, Lillian Henriksen og Helge Jeppesen.

HÅNDBOLDSEJR OVER SAS!

Det lykkedes vore håndboldpiger at vinde over det dygtige hold fra SAS. Det skete i Handelsbankens juleturnering den 17. december, men først efter omkamp og straffekast. Cifrene var 14-13.

Vort damehold håber, at det vil lykkes igen, når SAS og Philips mødes i løbet af foråret for at spille den afgørende kamp i KFIU's dobbeltturnering. Det er mesterskabet, det gælder, så vi krydser fingre og håber!

Den årlige Fyns-tur, hvor vi deltager i Svendborg Firma Idræt's week-end-stævne, er fastsat til den 10.-11. februar. Philips deltager med håndbold- og badmintonspillere.

Lægen indtaler under stuegang sin rapport til journalen.

HUSKE-MASKINE

Sådan har vi det allesammen: Det er hurtigere at tale end at skrive. Hvem kender ikke problemet med at få noteret de oplysninger ned, som skal huskes på et senere tidspunkt. Og til den tid opstår så problemet med at tyde notatet eller huske ideen.

Som eksempel herpå kan vi nævne vor kollega, der forleden morgen fik besked på at købe en hel del varer med hjem, blandt andet en 25 watt pære. Da lilleemor om aftenen pakkede indkøbsnettet ud, lå i bunden 25 saftige pærer. (Husk for resten: Kald aldrig en glødelampe for en pære!)

Når Philips har fremstillet en diktermaskine i lommeformat, er den ikke så meget beregnet på husholdningen som på forskellige anvendelser i industrien. Diktermaskinen, der er batteridrevet, har fået navnet Philips Pocket Memo, og den kan på et 9 volts batteri spille i indtil 30 timer. Alle betjeningsgreb er placeret, så de kan betjenes med en hånd. Størrelsen er ca. 7×12 cm. Philips Pocket Memo benyttes blandt andet af natlægen mellem to besøg, af arkitekten på byggepladsen, der skal modtage håndværkerens materialebestillinger og af repræsentanten, som indtaler sin besøgsrapport.

Philips Pocket Memo forhandles af Max Manus Kontormaskiner A/S, Hellerup. Den vejledende forbrugerpris er kr. 495,00.

Båndkassetten, der her gengives i fuld størrelse, har en spilletid på 2×10 minutter.

SPECIELT FOR HI-FI-FANS

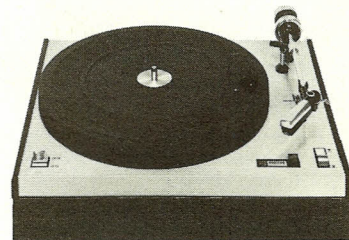
Er De Hi-Fi-fan? Hvis De er det, har Philips Radio A/S en nyhed til Dem, De vil blive glad for at have hjemme i reolen. Udseendet kan De selv bedømme. Tre væsentlige ting for en god pladespiller er der taget højde for i model „317“. Der er en tung pladedetallerken. Der er en langsomtgående synkronmotor, som gør mellemhjul overflødige. Der er en perfekt pick-up-arm med en effektiv nåletryksregulering og antiskating. Det sidste udtryk er et af disse ord, vi som forbrugere står helt uforstående overfor, men Jørgen Sommerfeldt forklarer det meget enkelt:

– Når en pick-up-arm arbejder med et meget lavt nåletryk, vil kraften gøre sig gældende på den måde, at nålen trykkes hårdt imod den indre rillevæg. Dette resulterer i forvrængning og ubalance mellem kanalerne. Derfor er armen udstyret med en spjingskompensator, den såkaldte antiskating-indretning, der sørger for, at nålespidsen altid befinder sig midt i pladerillen.

Endnu en nyhed er pick-up'en, der er konstrueret af keramisk materiale, men for første gang på en sådan måde, at den er fuldt på højde med den magnetodynamiske pick-up's lave signalstyrke. Nålen er en diamant. Den vejledende forbrugerpris for type GA 317 er kr. 645,-, incl. transparent låg.

Er Deres radio til krystal pick-up? I så tilfælde kan De ikke tilslutte denne pladespiller uden videre. Men der er lavet en løsning til Dem alligevel. Til en vejledende forbrugerpris af kr. 100,- leveres en forforstærker under type GH 905.

Har De problemer med tilslutning, eller har De lyst til at se nyheden, er De velkommen i demonstrationslokalet i Jenagade.

Philips Hi-Fi-stereopladespiller GA 317. I nederste højre hjørne ses pick-up-armens hæve- og sænkeanordning. Når pladen er færdigspillet, hæves armen automatisk.

UDSTILLING AF FRITIDS-KUNST

I november måned opfordrede Philips kunstforening gennem „Philiskopet“ alle medarbejdere, der dyrker maleri, skulptur og keramik som hobby, til at fortælle bestyrelsen, om de har interesse i at deltage i en udstilling.

Der har nu meldt sig en del interesserede, og er der flere, som har lyst til at deltage, vil A. Echart eller Sv. Loft gerne høre derom. Udstillingen vil, under forudsætning af den fornødne tilslutning, blive afholdt i februar. Alle, også ikke-medlemmer, der ligger inde med maleri, skulptur eller grafik, som de selv har skabt, kan deltage.